

37^{מאות}
2021

הקאמרה
הישראלית ירושלים
מנהל מוזיקלי: אבנר בירון

05

כלים וקולות

מחול בשניים

הקאמרטה הישראלית ירושלים

מנהל מוזיקלי אבנר בירון

נגני התזמורת

קינור ראשון מתן דגן* נטשה שר* כרמלה ליימן*** גלינה קוריןץ*** רומן יוסופוב מיכאל פֶבֶיה ויקטוריה גלמן*	ויולה אליאנה לובנברג** טטיאנה פיין בוריס רימר אדוארד שובייב מרתה סיקורה°	חליל אסתי רופא** שני שניא°	קרן יער אלון ראובן** רות ורון
קינור שני אדוארד רזניק** הדס פבריקנט*** אומרי צח מיכאל קונצביץ' קרן שושני סמדר שידלובסקי	צ'לו מרינה כץ** צבי אורליאנסקי** אלכסנדר סילניקוב*** אסתר יִלְדָרְס	אבוב מוקי זוהר** אורי מירז	חצוצרה רז ארד°
	קלרנית שירה אליסרף**	בסון מאוריצי פאז** קריסטינס גריגס	טרומבון אור רוכמן°
	קונטרבס דמיטרי רוזנצוויג** שי פקר		טימפני קרן פנפיימן־זהבי**
			*כנר ראשי **נגן ראשון ***משנה לנגן ראשון °נגן אורח

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

עו"ד יאיר גרין*, יו"ר אבנר אזולאי יעקב איזנר*	פרופ' אבי בן בסט רו"ח תלמה ברבש־קנולר פרופ' בני יגגר*	גרשון זוהר יהודה זיסאפל רות חשין*	רו"ח רענן קופי* פרופ' אורי קרשון פרופ' דפנה שוורץ* ד"ר לאה שמיר־שנאן ברוך שלו דב שפיר
פרופ' רות ארנון* פרופ' שלמה בידרמן ד"ר יורם בלשר*	אפרת יומן גרשוני* אילן דה פריס* פרופ' משה הדני*	משה מיכלס* פרופ' מנחם פיש ד"ר שמואל קבילי*	*חברי הוועד המנהל

צוות הניהול

מנהל כללי יורם יונגרמן מנהל אדמיניסטרטיבי מיכאל קונצביץ' מפיקה שרה טיילור דוד רכז תוכני מוזיקה ד"ר רון מרחבי מנהלת מכירות דגן פדר	מנהלת שיווק ומדיה חברתית נדיה רז מנהלת משרד דבי בן צבי מנהל במה ואלרי אקסיונוב הנהלת חשבונות שרית יצחקי יעוץ משפטי עו"ד עמי פולמן
---	---

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים

טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504 | מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

כתיבת התוכנית בני הנדל עיצוב גרפי חגית מימון

צילום שער: נאי יחיאל אמנים מיכאל פביה, נאי יחיאל

15

מחול בשניים

אבנר בירון מנצח
דוד רדזינסקי כינור
אורי קם ויולה

אוטורינו רספיגי (1879-1936)

- אריות ומחולות עתיקים, סוויטה מס' 3
- אֵיטְלִיאָנָה
 - מנגינות חצר
 - סיצ'יליאָנָה
 - פֶּסְקֵלִיָה

וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791)

- סינפוניה קונצ'רטנטה לכינור ולויולה
במי במול מז'ור, ק' 364
- אלגרו מאסטוזו
 - אנדנטה
 - פרסטו

איגור סטרווינסקי (1882-1971)

- סוויטת הבלט "פולצ'ינלה"
- סינפוניה: אלגרו מודרטו
 - סְרֶנְטָה: לרגטו
 - א' סקרצינו; ב' אלגרו; ג' אנדנטינו
 - טרנטלה
 - טוקטה: אלגרו
 - גְבוֹטָה: אלגרו מודרטו עם שתי וריאציות
 - זיוו
 - א' מינואטו: מולטו מודרטו;
ב' פינאלה: אלגרו אסאי

מוזיאון תל אביב לאמנות

יום ו', 25.6.21 בשעה 14:00
מוצ"ש, 26.6.21 בשעה 21:00

מכון ויצמן למדע, רחובות, אודיטוריום מיכאל סלע

יום א', 27.6.21 בשעה 20:00

תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ג', 29.6.21 בשעה 20:00

אלמא מרכז אמנויות, זכרון יעקב

יום ד', 30.6.21 בשעה 20:30

לפני הקונצרט בזכרון יעקב,
הרצאתה של הפסנתרנית אירנה פרידלנד
בגדי מוצרט החדשים
ההרצאה בשעה 19:00 באולם "הקייוב" שבמלון
הכניסה חינם לבעלי כרטיסים לקונצרט

אבנר בירון / מנהל מוזיקלי ומנצח

מעוף וחדשנות מאפיינים את אבנר בירון, המייסד, המנהל המוזיקלי והמנצח הקבוע של הקאמרה הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם, והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת, לאמון המנויים הוותיקים ולהערכתם של מצטרפים חדשים.

זוהי העונה ה-37 של הקאמרה. מלבד הופעותיה בארץ, הופיעה באולמות מרכזיים בפריס, באמסטרדם, בברלין, בלוצרן, בבאזל, בז'נבה, במדריד, בניו יורק, בווינינגטון, בלוס אנג'לס, בשיקגו, באלסקה, בבייג'ין, בשנחאי, בטביליסי, בירוואן, בסידני, במלבורן, בבנגקוק ובוורשה.

מובן כי עמוד התווך של רפרטואר הקאמרה הישראלית בנוי מנכסי צאן הברזל של המוזיקה הקלאסית לדורותיה ולסגנונותיה. עם זה, בעת תכנוני הרפרטואר השנתיים, אבנר בירון בוחר לשלב לצד יצירות אהובות של יוצרים בעלי שם גם יצירות מסקרנות מן המוזיקה העולמית שאין מרבית להשמיע באולמי הקונצרטים ולהזמין בעבור התזמורת יצירות חדשות ממלחינים ישראלים.

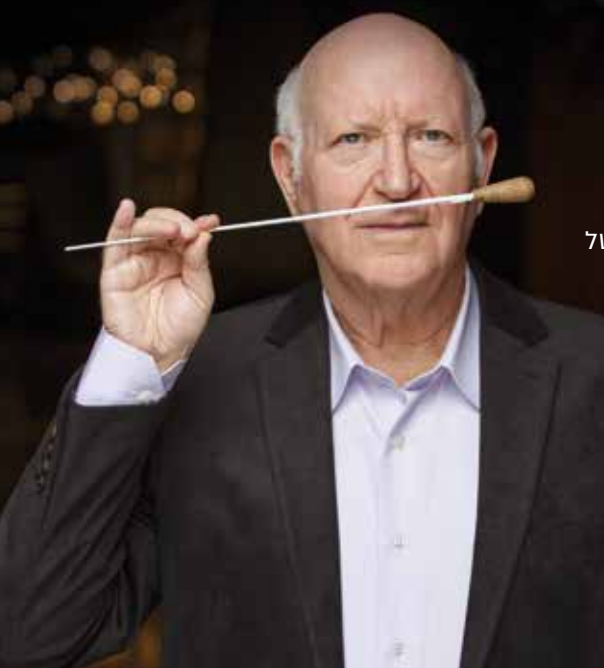
את הקריירה המוזיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח באקדמיה למוזיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוזיקה ולאינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוזיקה ובמדע. כחלילן הירבה להופיע בהרכבים קאמרליים וברסיטלים, וניהל כיתות אמן רבות משתתפים בארץ ובעולם.

כמחנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים לחליל. הוא הקים בזמנו את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר.

אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, התזמורת הסימפונית חיפה והסימפוניה באר שבע, והוא מוזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמו כן כיהן כמנהל המוזיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"ימי מוסיקה וטבע בגליל".

ב-1994 החל בירון לכהן כראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם את פתיחתה של מחלקה למוזיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רבת-חומית. בירון נבחר לכהן כחבר הוועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוזיקה באירופה (AEC).

בשנת 2005 זכה בפרס שרת החינוך על מצוינות ותרומה אמנותית רבת-שנים בתחום המוזיקה בארץ, ובשנת 2013 העניק לו משרד התרבות והספורט פרס ע"ש אריק איינשטיין ליוצרים שתרמו להתפתחות התרבות הישראלית לדורותיה.

דוד רִדְזִינֶטְסְקִי / כינור

דוד רִדְזִינֶטְסְקִי, הכנר הראשי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, הוא מן הכנרים הצעירים ביותר בעולם המובילים תזמורת גדולה ובעלת מוניטין. הוא הספיק לעבוד עם מאסטרו זובין מהטה וכיום הוא עובד עם מאסטרו להב שני ועם מנצחים וסולנים נודעים בעולם. דוד הוביל את הפילהרמונית הישראלית בסיוורה באירופה, בדרום אמריקה, בארצות הברית, בסין, בסינגפור ובמומביי, עיר הולדתו של זובין מהטה. בעבר היה כנר ראשי אורח בתזמורת הסימפוניות של יוסטון, פיטסבורג וסינסינטי.

באחרונה היה דוד סולן בקונצ'רטו לכינור מאת מייצ'יסלב ויינברג עם הפילהרמונית הישראלית בניצוח הֶנְק ובסינפוניה קונצ'רטנטה של היידן במוזיקפראיין הווינאי בניצוח מהטה. בקונצ'רטו הכפול

של ברהמס היה סולן עם הפילהרמונית של לודז' לצד הצ'לנית הראשית של הפילהרמונית הלאומית של פולין, קרולינה יֶרֶזֶ'בְּסְקָה. כמו כן היה סולן עם הסימפוניות של קולומבוס, אוהיו, ועם התזמורת הקאמרית "אמדיאוס" שבפוזנן, שם ניגן לראשונה את הקונצ'רטו הכפול מאת אביו, יאן רִדְזִינֶטְסְקִי. את הקונצ'רטו הזה ניגן גם עם הצ'לן צבי פלטר והקאמרטה הישראלית ירושלים בפסטיבל "גשרים מוזיקליים ישראל-פולין" אשתקד.

דוד מרבה לנגן ברסיטלים ובהרכבים קאמרליים. בין היתר הופיע עם עמנואל אקס, מרתה ארחריץ', פנחס צוקרמן ולהב שני. הוא בעל תואר ראשון מאוניברסיטת אינדיאנה, תואר שני מאוניברסיטת ייל ותעודת אומן מהמרכז הבין-לאומי למוזיקה באוניברסיטת פארק שבמיזורי.

אורי קם / ויולה

המוסיקה הקאמרית הישראלית", היה וילן ברביעיית ויטמן ובשלישיית קם-פורת עם הפסנתרן מתן פורת ועם אחותו, הקלרניתית שרון קם. כמו כן הופיע עם סר אנדרש שיף, דניאל בארנבוים, אייזק שטרן ויצחק פרלמן.

אורי קם נולד ב-1975 בקליפורניה להורים ישראלים. הוא החל את לימודיו בארץ אצל חיים טאוב, והמשיך אצל פנחס צוקרמן בניו יורק ואצל וילפריד שְטֶרְלֶה בגרמניה. הוא זכה בפרסי תחרויות מוזיקה בשווייץ, בבריטניה ובארצות הברית. לפני כעשור יצאו לאור תקליטורים ב"ברלין קלאסיקס", שבהם קם משתתף בנגינת הקונצ'רטו הכפול של בְּרוּך ושל שתיים-עשרה הפנטזיות של טלמן. משנת 2009 אורי קם מלמד באוניברסיטת ז'נבה.

הניו יורק טיימס, בביקורת על קונצרט הרביעייה הירושלמית במרכז לינקולן, מכריז: "בסולו הפותח את הפרק השני של הרביעייה הראשונה [של שוסטקוביץ'], הוויולה של מר אורי קם זהרה". קם בן בית על בימות מרכזי מוזיקה בולטים בעולם. אחרי הופעת הבכורה שלו בגיל 16 עם הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של זובין מהטה, מיהרה התזמורת להזמין שוב. מאז הופיע עם רוב התזמורות בארץ, עם התזמורת הלאומית האמריקנית בושינגטון, תזמורת "מנהטן פילהרמוניה" והתזמורת הסימפונית של ניו ג'רזי וורשה. בשנים 2004-2006 היה חבר בתזמורת הפילהרמונית של ברלין.

מלבד חברותו של קם ברביעייה הירושלמית משנת 2011, הוא היה בין מייסדי "אגודת

איטליאָנאָ / מנגינות חצר / סיציליאָנאָ / פֿסקליָה

המשותף בין רספיגי לסטרווינסקי, שני "המודרניים" שאוגפים בקונצרט זה את יצירתו של מוצרט, הוא משיכתם למוזיקה עתיקה. הסוויטה השלישית מתוך "אריות ומחולות עתיקים" של רספיגי היא דוגמה טובה למשיכתו. רספיגי, נגן, מחנך, מלחין ומוזיקולוג יליד בולוניה, למד בעירו לימודי פסנתר, כינור, ויולה ותיאוריה, וכשבגר היה לוויולן ראשי בתזמורת התיאטרון הקיסרי מרינסקי בסנט פטרבורג. במקביל החל ללמוד אצל ניקולאי רימסקי־קורסקוב, ובניגוד לעמיתו ללימודים שם, איגור סטרווינסקי, העדיף את הטונאליות - רומנטית או ניאורקלאסית - על פני האטונאליות הדודקפונית של שנברג וחסידיו.

בשנת 1913 עקר רספיגי לרומא, שם היה לפרופסור לקומפוזיציה באקדמיה הלאומית למוזיקה סנטה צ'צ'יליה. ב-1922, בעלות מוסוליני לשלטון, השמיע רספיגי את ביקורתו על הפשיזם, ועם זה המשך המשטר להשתמש ביצירותיו **מזרקות רומא, אורני רומא, וחגיגות רומא** כמסד לאומני פרופגנדיסטי (אולי כי לא הבחינו בתת־הטונים האירוניים שהגניב רספיגי ליצירות). בשנת 1932 זיכה אותו המשטר בתואר "חבר באקדמיה האיטלקית". כיוון שמנינו שלושה מלהיטיו, נוסף גם את **סוויטת הציפורים**.

סקרנותו המוזיקולוגית של רספיגי הובילה אותו לחקור כתבי יד מתקופות קדומות באיטליה, ואחת מתוצאות החקר הייתה גם הלחנת יצירות חדשות על בסיס יצירות עתיקות. **סוויטת הציפורים**, למשל, היא עיבוד ליצירות עתיקות לצ'מבלו, ואילו

שלוש הסוויטות **אריות ומחולות עתיקים*** שאבו את תוכנן מיצירות עתיקות ללאוטה ולכלי פריטה אחרים. הסוויטה השלישית בטרילוגיה נכתבה בשנת 1931 לאנסמבל כלי קשת. הלאוטה המקורית אינה עוד. היא מפארת את שם היצירה בלבד.

הפרק הראשון, פתיח מלטף ואופטימי ליצירה כולה, בנוי על מנגינה מאת האיטלקי גֶרְסִי דֶה פֶרְמָה משלהי המאה ה-16. **הפרק השני** בנוי משש מנגינות־חצר פרי עטו של ז'אן־בטיסט בֶּצֶר, רופא, עורך דין ונגן לאוטה צרפתי מן המאה ה-16. **הפרק השלישי** הוא מחול סיציליאנה קצוב מאת מלחין עלום־שם מראשית המאה ה-17; מבנהו ABA כשהקטע האמצעי ערני משני קטעי הקצה. **הפרק הרביעי** מבוסס על פסקליה מאוסף שפרסם ב-1692 הגיטריסטי־מלחין האיטלקי לודוביקו רוֹנְקֶלי, ובו מצעד של קטעים קצרצרים החוזרים בגוניגוונים ובאינטנסיביות רגשית.

*נהוג לתרגם את Antiche danze et arie per liuto "אריות ומחולות עתיקים ללאוטה".
אריות הן בעצם "מנגינות".

המוזיקה עצמה. החלק המרטיט ביותר בה מצוי בפרק האיטי, בשיח בין הכינור (הפותח) לווילה (העונה, המאשרת). השיח ממושך מעבר לכל דוגמה של דיאלוג בין שני סולנים - לפני מוצרט, בזמנו ואחריו.

אם אמנם שני המוצרטים היו הסולנים בבכורת הסינפוניה הזאת בלצבורג (אין תיעוד, אבל סביר), הרי שהבן הכנוע מתגלה כאן גם כמלחין הבשל שהפך בגיל בן 23. נכון, הוא מעניק ללאופולד את תפקיד הכינור, הכלי "המזדהר", בעוד שהווילה שבידו נחשבת "סנדוויץ'" חורוור בין כלי הקשת, אך כאן הווילה אינה כלל וכלל "כינור שני": מוצרט משכיל "לצבוע" במנדע האמצעי של הווילה את מנעדי כול שאר חברי האנסמבל – האבובים, הקרנות וכלי הקשת. הוא מזמינם "להיות ויולה".

באלגרו מאסטוזו קולות שני הסולנים עולים - אחרי ציפייה ממושכת ובצנעה יתרה - מבלי קולות התזמורת. בצוותא חדא הם עולים, מושכים זה את זה אל תוך השיח, משתובבים זה עם זה, משלימים זה את דברי זה. בקינת ה**אנדנטה** הדו מינורית, ככל הנראה יד לאנה־מריה מוצרט שמתה זה עתה, הכינור בוכה והווילה מנחמת. "קנון מדויק של הסכמה והזדהות", אומר מלצר, "אך תוך דיסוננסים חריפים ביותר". ובהגיע פרק הסיום, **פרסטו**, הקדרות פסה לטובת ברק, נמרצות וקלילות.

*סינפוניה קונצ'רטנטה לארבעה נשפים ולתזמורת, ק' 279 ב אפכות חידות, כפי שראינו בקונצרט הקודם.
**המקבילה המאוחרת יותר, הרומנטית, היא "קונצ'רטו כפול/משולש".

אלגרו מאסטוזו / אנדנטה / פרסטו

שתי סינפוניות קונצרטיות הותר לנו מוצרט. ואנו, אשרינו, זוכים לשומען בזו אחר זו - את האחת במפגשנו הקודם והאחרת היום. שתייהן במי במול מז'ור ושתייהן נוצרו בקרבת זמן לשהותו של מוצרט במנהיים ובפריס - הראשונה הולחנה בשנת 1778 (או לא*) וזו ב-1779, ועל כן חתומות הן בחותם האופנות המוזיקליות של מנהיים ופריס, וגם בחותם נוסף: פחד וולפגנג מאביו.

אשר לחותם מנהיים־פריס: בביקוריו בערים האלה התוודע מוצרט ל"סימפוני קונצ'רטנט", מעין היברידי - כך מסביר מאסטרו בירון - בין "סימפוניה", יצירה תזמורתית מתוחכמת־מבנה ורבת־היקף ל"קונצ'רטו", שיח בין סולן לתזמורת. ב"סימפוני קונצ'רטנט" הפריסאית, יורשתו הפופולרית של ה"קונצ'רטו גרוסו" הבארוקי** שוחחו עם האנסמבל - וזה עם זה - לא סולן אחד, אלא שניים או יותר. לטרנד הזה התחבר אפוא מוצרט כשיצר יצירה זו לשני קשתנים, ולא סתם שניים... אלא הוא ואביו.

פרופ' מיכאל מלצר טוען, כי כמו המנחות שהביא יעקב לעשיו ביראתו האימה מפניו, כך סינפוניה זו היא מינחה מידי וולפגנג ללאופולד אביו, להמתיק את מפגשם הקשה. האם, אנה מריה, הלא מתה בפריס זה עתה, ומוצרט חש לצד אָבֶל גם אשמה נוראה על מצוקתה בעטיו. "חיבוק לא יהיה ביני לבין אביו", אמר לעצמו כנראה, "יהא קונצ'רטו זה, שבו הוא הכינור ואני הווילה, גשר על המים הסוערים".

"את היפותזת יראת־המפגש" אומר מלצר, "איני נוטל ממכתבי מוצרט, אלא מן

בקסמן. הבלט - לתזמורת קאמרית לסופרן, לטנור ולבריתון – זכה לבכורתו במאי 1920 באופרת פריס, והתגובות היו אקסטטיות. בזכות המוזיקה, אין ספק, אך גם בזכות הכוריאוגרפיה והביצוע של הרקדן הרוסי המהולל ליאניד מאסין והתלבושות והתפאורה של צייר קטלאני פריסאי, פבלו פיקאסו שמו. הצלחת הבלט הצדיקה את עיבודו לסוויטה תזמורתית בשנת 1922, והיא עובדה מחדש ושודרגה פעמיים באמצע המאה.

הומור ושובבות שולטים בשמונת פרקי היצירה, למן הסינפוניה ועד לפינאלה. די אם נחשוב במה עסקינן: בפרלטנות של פולצ'ינלה ובערמומיות של מחזורתיו הנפוליטניות. על המזג הקליל יעידו גם שמות הפרקים: **סרנדה** רומנטית, **סקרצ'ינו** מתבדח, **טרנטלה** מסתחררת, **גבוט** מתוק, ויוו חי **ומינאט** דלגני. **בויוו** יש שיח משעשע בין פרטנרים לא סבירים: גליסנדי של הטרומבון המתכתי (בגיבוי החצוצרה המריעה), מסתנכרנים עם אצבעי נגני הקונטרבס, והתזמורת בעקבותיהם.

לא יהיה קל להבחין "היכן אנחנו" בהתגלגלותנו לאורך היצירה, כי לצד בידול בין פרקי גמור, שכיחה גם המזגות זורמת בין פרק לפרק. נחת רבה נשאב מן הדיאלוגיות הערה בין כלי הקשת לבין שפע כלי הנשיפה - הן של עץ, הן של מתכת.

*הראוי להוקרה גם על שעודד את איגור הצעיר להעדיף את המוזיקה מלימודי המשפטים, כדרישת הוריו.

**לה אפילו ראוי לקרוא "ניאובארוקית".

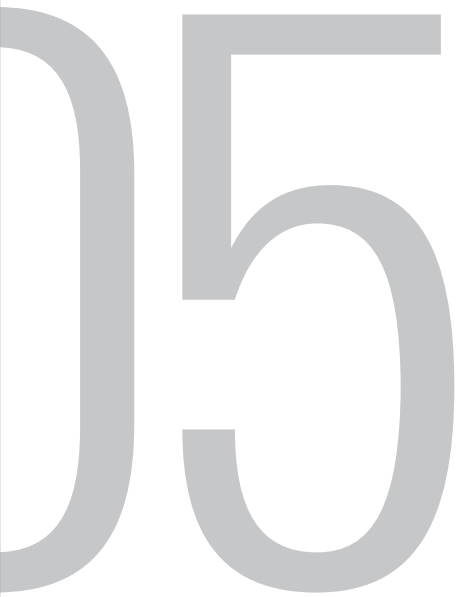
***השם במרכאות, כי לימים התברר כי היו שם גם תוויהם של מלחיני בארוק אחרים.

סינפוניה: אלגרו מודרטו / סרנדה: לרגטו / סקרצ'ינו; אלגרו; אנדנטינו / טרנטלה / טוקטה: אלגרו / גבוטה: אלגרו מודרטו, עם שתי וריאציות / ויוו / מינאט: מולטו מודרטו; פינאלה: אלגרו אסאי

את "פיודורוביץ'", השם האמצעי שקיבל איגור סטרווינסקי מהוריו, ניתן בהחלט להמיר בשמות אמצע חליפיים, כגון איגור "קוסמופוליטיות" סטרווינסקי, או איגור "רביסגנניות" סטרווינסקי. בנעוריו, בסנט פטרבורג, נחל ממורו, ניקולאי רימסקי-קורסקוב*, את הסגנון "הרוסי" במוזיקה, שבא לידי ביטוי בולט בטרילוגיית הבלטים **ציפור האש** (1910), **פטרושקה** (1911) ו**פולחן האביב** (1913) וביצירה התיאטרלית **מעשה בחייל** (1918). בשוויץ ובצרפת, בעשור השני והשלישי של המאה העשרים, הלחין יצירות ניאויקלאסיות רבות, כגון זו שלפנינו**, ובפרק השלישי של חייו, בארצות הברית - לשם עקר עם פרוץ מלחמת העולם השנייה - הגיע אל תמצית המודרניזם: מוזיקה דודקפונית וסריאלית.

היצירה שלפנינו נולדה בפריס ב-1919. עם שוך אימות מלחמת העולם הראשונה קיבל סטרווינסקי הצעה חדשה מסרגיי דיאגילב, אותו ארכי-אמרגן שהזמין ממנו גם את טרילוגיית הבלטים שהזכרנו לעיל. דיאגילב הציע הפעם, כי סטרווינסקי ילחין מוזיקת בלט לסיפור הרפתקאות האהבים הפיקרסקי של פולצ'ינלה, מליצני "קומדיה דל ארטה", בהתבסס על מוזיקה של ג'ובאני פרגולזי, מלחין איטלקי קצרי-ימים מתחילת המאה השמונה-עשרה.

משראה דיאגילב שסטרווינסקי מתקשה להתלהב, החליט להציג לפניו פרטיטורות "של פרגולזי"***, אשר אותן מצא בספריות נפוליטניות ולונדוניות, והמלחין נשבה

PAS DE DEUX

Avner Biron conductor
David Radzynski violin
Ori Kam viola

Ottorino Respighi (1879-1936)

Ancient Airs and Dances, suite no. 3

- I. Italiana
- II. Arie di corte
- III. Siciliana
- IV. Passacaglia

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Sinfonia Concertante for violin and viola
in E-flat Major, K. 364

- I. Allegro maestoso
- II. Andante
- III. Presto

Igor Stravinsky (1882-1971)

Pulcinella Suite

- I. Sinfonia: Allegro moderato
- II. Serenata. Larghetto
- III. a. Scherzino; b. Allegro; c. Andantino
- IV. Tarantella
- V. Toccata. Allegro
- VI. Gavotta: Allegro moderato
con due variazioni
- VII. Vivo
- VIII. a. Minuetto: Molto moderato;
b. Finale: Allegro assai

Tel Aviv Museum of Art

Friday, June 25, 2021, at 14:00
Saturday, June 26, 2021, at 21:00

Weizmann Institute, Rehovot

Michael Sela Auditorium
Sunday, June 27, 2021, at 20:00

Jerusalem Theatre

Henry Crown Hall
Tuesday, June 29, 2021, at 20:00

Elma Arts Center

Zichron Yaakov
Wednesday, June 30, 2021, at 20:30

Subject to changes

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

MUSIC DIRECTOR AVNER BIRON

THE MUSICIANS

1st Violin

Matan Dagan*
Natasha Sher*
Carmela Leiman***
Galina Korinets***
Michael Pavia
Roman Yusupov
Victoria Gelman°

2nd Violin

Eduard Reznik**
Hadas Fabrikant***
Michael Kontsevich
Smadar Schidlowsky
Keren Shoshani
Omri Tzach

Viola

Eliana Lovenberg**
Tatiana Fine
Boris Rimmer
Eduard Shubaev
Marta Sikora°

Cello

Marina Katz**
Zvi Orlianski**
Alexander Sinelnikov***

Bass

Dmitri Rozenzweig**
Shai Peker

Flute

Esti Rofé**
Shanni Sagee°

Oboe

Muki Zohar**
Ori Meiraz

Clarinet

Shira Eliassaf**

Bassoon

Mauricio Paez**
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven**
Ruth Varon

Trumpet

Raz Arad°

Trombone

Or Rochman°

Timpani

Karen
Phenpimon-Zehavi**

*Concertmaster

**Principal player

***Assistant principal

°Guest musician

BOARD OF DIRECTORS & ASSOCIATION MEMBERS

Prof. Ruth Arnon, Honorary President

Yair Green, Adv.*, Chairman
Jacob Aizner*
Prof. Ruth Arnon*
Avner Azulay
Talma Barabash-Knoller, CPA
Prof. Avi Ben Basat
Prof. Shlomo Biderman
Dr. Yoram Blachar*

Dr. Shmuel Cabilly*
Ruth Cheshin*
Ilan de Vries*
Prof. Menachem Fisch
Prof. Benny Geiger*
Efrat Weiman Gershony*
Prof. Moshe Hadani*
Prof. Uri Karshon

Raanan Kop, CPA*
Moshe Michles*
Prof. Dafna Schwartz*
Dov Shafir
Baruch Shalev
Dr. Lea Shamir-Shinan
Yehuda Zisapel
Gershon Zohar

*Member of the board

ADMINISTRATION

General Director Yoram Youngerman
Administrative Manager Michael Kontsevich
Producer Sarah Taylor David
Music Content Coordinator Dr. Ron Merhavi
Sales Manager Dagan Feder

Media & Marketing Manager Nadia Raz
Office Manager Debbie Ben Zvi
Stage Manager Valery Aksyonov
Accountant Sarit Yitshaki
Legal Advisor Adv. Ami Folman

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem

Tel: +972-2-5020503 | Fax: +972-2-5020504

www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

Program Notes Benny Hendel **Design** Hagit Maimon

05

The InstruVocal Series

PAS DE DEUX